

تازه‌های صنعت ذوب آهن

نوشته‌ی

نصرالله محمودی

مهندس معادن - استاد دانشکده فنی

الف - کلیات

کوره بلند تنها مثالی است که در تاریخ تکامل صنایع موجود می‌باشد و از ابتدای پیدایش (حوالی قرن ۱۰ میلادی) بتدریج صاحب نقش اصلی در صنعت ذوب آهن شده است. صنعتیکه پایه تمدن امروزی را تشکیل می‌دهد و در اقتصاد جهانی سهم بسزائی دارد.

کوره بلند در طی قرون گذشته از حیث فن و اندازه مرتباً ترقی کرده است و با وجود تعبیه کردن روش‌های دیگر همه را تحت الشعاع قرارداد و تقریباً تمامی محصول آهن جهانی که از سنگ معدنی بدست می‌آید بوسیله کوره‌های بلند تولید می‌شود.

در حال حاضر در حدود ۱۴ دستگاه کوره بلند مشغول بکار است و بین کوره بلندیکه در گذشته با زغال‌چوب کار می‌کرده و محصول روزانه‌اش ۰ تن چدن بود با کوره‌های جدید که روزانه ۳۰۰۰ یا ۴۰۰۰ تن چدن می‌سازد تفاوت بسیار است.

رشد محصول سالیانه کشورهاییکه از زمانهای قدیم دارای صنعت فولاد سازی بوده‌اند بسیار کم است ولی در بعضی کشورهای دیگر این صنعت به سرعت ترقی کرده است مانند کشورهای شوروی و ژاپن که از این نظر مقام اول را بدست آورده‌اند.

جدول‌های یک و دو به ترتیب مقدار محصول چدن و تغییرات مشخصات اصلی این صنعت را برای کشورهای شوروی و ژاپن در چند سال اخیر نشان می‌دهد.

اعداد نوشته شده در جدول‌ها متوسط عملکرد کوره‌های این کشورها می‌باشد در صورتیکه بعضی از کوره‌ها با مشخصات عالی تری کار می‌کنند و حد اکثر آن در حال حاضر مانند جدول شماره ۳ می‌باشد.

اعداد جدول‌ها دو خاصیت اصلی کوره‌های بلند جدید را آشکار می‌سازد که عبارتست از کمی مصرف حرارتی و راندمان زیاد نسبت به حجم مفید کوره و تجربه نشان داده است که بین این دو خاصیت هیچگونه

جدول شماره ۱ (کشور شوروی)

شرح	۱۹۵۸	۱۹۵۹	۱۹۶۰	۱۹۶۱	۱۹۶۲	۱۹۶۳	۱۹۶۴	۱۹۶۵
محصول سالیانه چدن	۳۹۶۰	۴۲۹۷	۴۶۷۶	۵۰۸۹	۵۵۲۶	۵۸۶۹	۶۱۷۷	۶۶۳۰
تعداد کوره مشغول به کار	۱۱۱	۱۱۶	۱۲۲	۱۲۸	۱۲۷	۱۲۲	۱۲۲	۱۲۹
حجم متوسط یک کوره	۸۰۴	۸۴۴	۸۷۳	۹۲۹	۹۶۴	۹۸۲	—	۱۰۳۶
متوسط محصول روزانه یک کوره	۹۹۱	۱۰۲۸	۱۰۶۵	۱۱۰۵	۱۲۰۸	۱۳۳۶	۱۴۰۵	۱۴۳۰
مصرف کک برای هر تن چدن	۷۸۵	۷۵۶	۷۱۱	۶۸۶	۶۶۴	۶۴۰	۶۱۸	۵۸۶
نسبت آگلوسره در بار کوره	۷۴	۷۰	۷۹	۸۰	۸۱	۹۰	۹۳	۹۱
نسبت محصول بدست آمده باطریقه تزریق گاز طبیعی٪	۷۷۸	۱۸۷۴	۴۱۷۳	۵۲۷۲	۵۶۷۳	۵۹۷۸	۷۲۷۰	۷۹۷۲
نسبت محصول بدست آمده باطریقه گاز اکسیژن٪	—	—	—	—	—	—	—	۱۶۷۶

جدول شماره ۲ (کشور ژاپن)

شرح	۱۹۵۰	۱۹۵۵	۱۹۶۰	۱۹۶۱	۱۹۶۲	۱۹۶۳	۱۹۶۴	۱۹۶۵
محصول سالیانه چدن	۱۹۹۸	۵۰۰۳	۱۱۲۷	۱۵۰۰۶	۱۷۳۹	۱۹۴۳	۲۳۲۱	۲۷
تعداد کوره مشغول به کار	۱۳	۲۱	۳۴	۳۸	۳۹	۴۱	۴۴	۴۹
حجم متوسط یک کوره	۸۰۰	۸۳۰	۹۴۱	۱۰۴۸	۱۰۴۹	۱۰۵۲	۱۰۷۵	۱۱۷۳
متوسط محصول روزانه یک کوره	۴۲۳	۶۶۷	۹۲۱	۱۱۰۰	۱۲۳۸	۱۳۱۵	۱۴۰۰	۱۴۸۰
مصرف کک برای هر تن چدن	۹۰۲	۷۱۱	۶۱۷	۵۹۸	۵۵۱	۵۲۱	۵۰۸	۵۰۷
مصرف سوخت مایع برای هر تن چدن	—	—	—	۱۷۷	۱۷	۵۰	۵۰	۵۰
نسبت آگلوسره در بار کوره	۳۶	۴۴	۴۶	۵۵	۶۳	۶۵	۶۳	۶۳
تعداد کوره هائیکه با فشار بخلاف کار میکنند	—	—	—	—	۱	۳	۶	۱۳
« « « « با تزریق سوخت مایع کار میکنند	—	—	—	—	—	۲۸	۴۱	—
« « « « با اکسیژن اضافی	—	—	—	—	—	—	۵۱۳	—

جدول شماره ۳

شرح	مشخصات در ماه اوت ۱۹۶۶ کوره شماره III چرپوت در شوروی Tchrepovet	مشخصات در مارس ۱۹۶۵ کوره شماره I میزو در ژاپن Mizue
حجم مفید کوره	۱۷۰۰	۱۵۱۷
قطر بوتله	۹۷۵	۹۰
محصول روزانه	۴۶۶۰	۳۴۰۸
محصول برای یک مترمکعب حجم	۲۷۶۴	۲۷۲۶
مصرف کک برای یک تن چدن	۴۲۸	۴۶۱
مصرف گاز طبیعی برای یک تن چدن	۱۱۷	—
مصرف سوخت مایع برای یک تن چدن	—	۵۳
مصرف اکسیژن برای یک تن چدن	۲۸	—
درجه حرارت باد کوره	۱۱۳۳	۱۰۹۰

تضادی وجود ندارد بلکه مکمل هم میباشد بطوریکه لازمه تقلیل دادن مصرف حرارتی همان ازدیاد محصول کوره نسبت به واحد حجم آن میباشد و از طرفی دیگر نیز ثابت شده که ازدیاد حجم کوره به زیان راندمان نخواهد بود.

در کشورهای شوروی و ژاپن کوره‌های دیگری نیز وجود دارد که ضمن شرح مشخصات کوره‌های سایر کشورها در اینجا نوشته میشود:

اول - کوره بلند آرمکو (ARMCO) در میدلتون (Middletown) واقع در اتازونی تماماً با تیله (Pellet) کار میکند و محصول روانه آن ۲۷۰۰ تن است.

دوم - کوره بلند کارخانه کری‌وای روک (Kriivoi—Rog) در شوروی دارای بوته‌ای به قطر ۹۳ متر و حجم ۲۲۸۶ متر مکعب است که روزانه ۴۰۰ تن چدن تولید میکند.

سوم - کوره‌های بلند در کارخانه توباتا (Tobata) متعلق به شرکت یاواتا (Yawata) در ژاپن دارای این مشخصات میباشد.

کوره شماره I دارای بوته به قطر ۸۹ متر و حجم ۱۴۶۱ متر مکعب روزانه ۲۵۷ تن چدن تولید میکند و برای هرتن چدن مقدار ۵۶۲ کیلوگرم ککک بمصرف میرساند درجه حرارت باد دم کوره ۹۵۰° و رطوبت آن به ۶۵ گرم در متر مکعب تثبیت شده است.

کوره شماره II - با قطر ۹۸ متر و قطر رترترین کوره بلندی است که تا کنون ساخته شده ولی حجم مفید آن کمتر از سایرین و به ۱۷۰۸ متر مکعب میرسد.

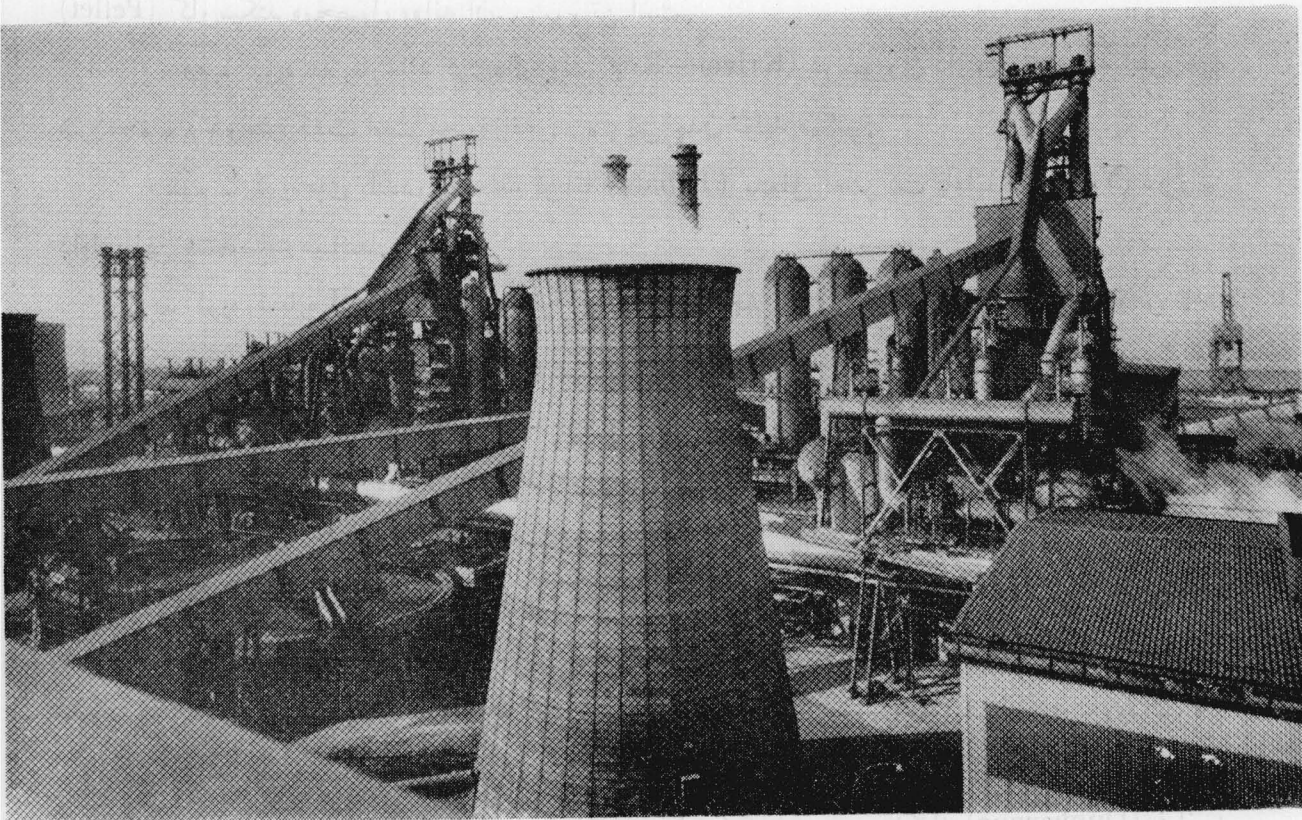
چهارم - در استرالیا کوره بلندی ساخته شده که متعلق به کارخانه (Kembla) کمبلا میباشد. قطر بوته این کوره ۸۸۵ متر و حجم مفید آن ۱۹۰۰ متر مکعب و هر روز مقدار ۲۵۷ تن چدن تولید میکند مصرف ککک دستگاه برای هرتن چدن ۶۹۱ کیلوگرم و حرارت باد کوره ۸۶ درجه است و مقدار سرباره آن ۴۱ کیلوگرم میباشد.

پنجم - کوره‌های شماره یک و دو (شکل مقابل) که در بندر دنکرک (Dunkerque) فرانسه مشغول به کار است متعلق به شرکت اوزینور (Usinor) به ترتیب دارای قطر ۸۵ و ۸۷ متر و حجم مفید هریک ۱۳۰۰ متر مکعب و محصول روزانه آنها ۲۷۰۰ و ۲۸۰۰ تن میباشد.

در اینجا یادآوری میشود که پیشرفت‌های صنعت موجب شده که بر محصول روزانه کوره‌های کوچک موجود نیز اضافه شود مثلاً بوسیله کوره‌ای که قطر بوته‌ی آن ۸۰ متر و حجم مفید آن ۶۰۰ متر مکعب است (کوره دیلینژن Dilingen) توانسته‌اند روزانه ۷۲ تن چدن بدست آورند.

تا حدود ده سال پیش طرز عملکرد کوره‌های بلند به درستی معلوم نبود و تصور میکردند که دستگاهی است غیر مطمئن و کار آن پراز اتفاقات غیر منظره بایستی باشد و فقط تجربه زیاد و باصطلاح (فوت کاسه گری) برای بهره‌برداری از آن لازم است و برای هریک از اعمال کوره فرضیه‌های مختلفی عنوان میکردند ولی امروزه وضع بکلی تغییر کرده است و قواعد و فرضیه‌های متحدالشکلی بیان شده و در کشورهای مختلف بطور یک‌نواخت

بکار بسته میشود. برای سهولت در بیان میتوان اعمال کوره را در سه ناحیه تقسیم کرد که هر یکک تابع قوانین فیزیکی و شیمیائی مخصوص بخود میباشد. - ناحیه یوته - این ناحیه بمنزله ظرفی است که مواد ذوب شده (چدن و سرباره) در آن جمع میشود. در این ناحیه فعل و انفعال شیمیائی و فیزیکی بسیار کم و مبادلات حرارتی و جرمی در آن محدود میباشد. ناحیه لوله های دم - در این ناحیه گاز احیاء کننده با حرارت زیاد تولید میشود که اساس کار ناحیه بعدی را تشکیل میدهد.

ناحیه مبادلات - شامل شکم و سینه (Cuve و Etalage) است که مبادلات حرارتی و جرمی در آن انجام مییابد.

هدف روش های جدید در فن ذوب چدن تسریع در انتقال بار کوره بطرف پائین است بطوریکه مصرف سوخت به حداقل ممکنه برسد و در ضمن مقدار عملکرد کوره ترقی کند و لذا ترتیبی میدهند که مبادلات حرارتی و جرمی با شدت هر چه بیشتر انجام شود و چون عوامل مربوط در جهات مخالف هم تغییر میکنند سعی میکنند که میانه مناسبی بدست آورند.

ب - تشریح فنون جدید

برای رسیدن به هدف های اشاره شده در بالا در مورد تهیه بار کوره و تنظیم باد و بکار بردن فشار مخالف

در گروی کوره و بالاخره خود کار ساختن اعمال مختلف آن مطالعات و تحقیقات زیادی انجام شده که نتیجه آنها در اینجا شرح داده میشود.

۱ - تهیه بار کوره - بار کوره تشکیل میشود از سنگ آهن و کک و مواد گداز آور و هر گاه بانسبت های لازم و دانه بندی مناسبی با هم مخلوط باشد علاوه بر آنکه از مصرف کک صرفه جوئی میشود بر محصول روزانه نیز اضافه میشود. بموجب آزمایش هایی که در ژاپن انجام یافته است مناسب ترین اندازه برای کک دانه های بدرشتی ۱۲ تا ۵۰ میلیمتر و برای سنگ آهن از نوع هماتیت ۱۰ تا ۴۰ میلیمتر و اگر سنگ آهن از نوع اکسید مغناطیسی باشد ۱۰ تا ۳۰ میلیمتر است. این مواد باید فاقد گرد و خاک باشد و لذا ترتیبی میدهند که پس از دانه بندی آسیبی به آنها وارد نشده و مستقیماً وارد کوره بشود.

سنگ آهن مصرفی باید یکنواخت باشد و برای این منظور انبارهای بزرگی تعبیه میکنند که سنگ آهن رسیده از منابع مختلف را بصورت چینه های افقی رویهم انبار کرده و بعد بطور برش های قائم از آن استفاده میکنند. تأسیسات مربوط به تهیه بار کوره که شامل انبارها و سنگ شکن و آسیابها و وسایل گرد گیری و دانه بندی و دستگاه های باربری و غیره است قسمت مهمی از یک کارخانه ذوب آهن را تشکیل میدهد و انتخاب مناسب آن در تقلیل قیمت تمام شده چدن بسیار مؤثر میباشد.

استفاده از خاکه های سنگ آهن و کک در این اواخر مورد توجه قرار گرفته و مخلوطی از آنها را بصورت آگلومره (Aggloméré) میسازند و مخصوصاً اگر نسبت هریک از مواد (خاکه سنگ آهن - خاکه کک - خاکه مواد گداز آور) با دقت تعیین شود یک نوع آگلومره خود ذوب بدست میآید و چون در حرکت بار در داخل کوره سهولتی فراهم میشود فعل و انفعال درون کوره سریعتر انجام شده و مصرف کک تقلیل پیدا میکند (گاهی این صرفه جوئی به مقدار ۳۰ تا ۴۰ کیلو کک رسیده است) و علاوه بر محصول کوره تا دو برابر افزایش پیدا میکند.

برای تقلیل مصرف سوخت و افزایش محصول روزانه سعی میکنند که مواد غنی تری در کوره به مصرف رسانند و لذا سنگ آهن را تغلیظ میکنند و هر گاه ماده معدنی از نوع اکسید مغناطیسی باشد ابتدا آنرا بسیار نرم میکنند بطوریکه درشتی دانه های آن از ۱۰۰ میکرون تجاوز نکند و بعد به طریقه مغناطیسی آنرا تغلیظ کرده و همراه با ملات مخصوصی بتوسط کوره ای از نوع شکمی (Four à cuve) مواد را تشویه و بصورت دانه هائی به اندازه ۱۰ میلیمتر در میآورند. این طریقه را تیله سازی یا (Pelletisation) مینامند و چون اکسید مغناطیسی به اکسید آهن تبدیل میشود تیله ها فاقد خاصیت آهن ربا میشود. این طریقه محتاج به مقدار زیادی نیروی برق است و در نواحی که نیروی برق ارزان باشد قابل استفاده است.

تغلیظ انواع دیگر سنگ آهن و مخصوصاً ذخیره های تا کونیت (Taconite) در اتازونی و ژاسپیلیت (Jaspilite) در استرالیا با مقیاس بزرگ تحت آزمایش است و در هر حال چون ترکیبات و بافت سنگ های آهن بسیار متنوع است برای تغلیظ آن در هر مورد باید آزمایش و مطالعه بشود و از هم اکنون بنظر میرسد که تا ۱۰ سال دیگر بجای سنگ آهن طبیعی فقط سنگ غلیظ شده در کوره های بلند به مصرف خواهند رسانید.

۲ - باد کوره - اکسیژن و در حقیقت هوا یکی از مواد اولیه چدن سازی بشمار میرود و برای بدست آوردن یک تن چدن در حدود ۰.۰۴ متر مکعب هوا که وزن آن در حدود ۳ تن است لازم میباشد و لذا وضع کوره به مشخصات باد کوره بستگی دارد و ماشین های دم کوره باید دارای گذر کافی بوده و تولید فشار مناسب کند و مانند بار کوره باید باد کوره هم از حیث ترکیب و کیفیت یکنواخت باشد و بنابراین بشرح زیر عمل میکنند:

اول - تنظیم درجه حرارت باد - درجه حرارت باد را در محل ورود به کوره اندازه گیری میکنند و بطور خود کار آن را ثابت نگاه میدارند.

دوم - تساوی مقدار باد در لوله های دم - بوسیله دریچه های متحرک ، باد کوره را بطور تساوی بین لوله های دم تقسیم میکنند.

سوم - تنظیم مقدار رطوبت هوا - وجود بخار در باد کوره دارای اهمیت فراوان است زیرا تجزیه آب از پدیده های حرارت گیر است که در ناحیه لوله های دم بوجود میآید و لذا اگر مقدار رطوبت هوا تغییر کند در تعادل حرارتی کوره تغییر زیادی حاصل میشود که بزیان مصرف کک تمام میشود. تغییر رطوبت هوا در مدت یک شبانه روز بسیار محسوس بوده و تابع جهت وزش بادها نیز میباشد پس باید ترتیبی بدهند که رطوبت هوای دم کوره ثابت بماند و برای این منظور هوایی بکار میبرند که مقدار رطوبت آن کمی بیش از حد اکثر رطوبت طبیعی در یک شبانه روز باشد و لذا مرتباً بخار آب به مقدار لازم به هوای دم اضافه میکنند این طریقه گرچه موجب ازدیاد مصرف حرارتی میشود ولی چون با تزریق کردن سوخت مایع و یا گرد زغال سنگ و یا گاز طبیعی میتوان تعادل حرارتی درون کوره را برقرار کرد و بیهمرفته موجب تقلیل مصرف کک میشود.

چهارم - مصرف سوخت های دیگر - در ناحیه لوله های دم منطقه ای به عمق نسبتاً کم وجود دارد که آتمسفر آن اکسید کننده است ولی بعلاوه مجاورت با مقدار زیادی کک تولید گازهای احیا کننده با حرارت در حدود ۲۰۰۰ درجه میشود. حرارت مذکور که برای بستردوب مشخص و تولید چدن معینی لازم است اگر همواره برقرار بماند ، راندمان کوره بخدا کثر خواهد رسید و از طرفی دیگر چون حرارت مورد بحث خود تعیین کننده اوضاع حرارتی سایر قسمت های کوره است می بینیم که فعل و انفعال های شیمیائی بین گازها و مواد جامد درون کوره به آن بستگی دارد و چون عیار سیلیسیوم موجود در چدن تابع درجه حرارت میباشد نمیتوان آن حرارت را بطور غیر مشخص برقرار کرد. مثلاً اگر با ترقی دادن درجه حرارت باد کوره موفق به ازدیاد درجه حرارت منطقه مذکور بشوند چون در وضع منحنی های تک دماهای کوره تغییراتی به وجود میآید ممکن است سرباره در ناحیه سینه کوره تا حدودی منجمد شده و مانع از حرکت بار بطرف پائین بشود. ازدیاد درجه حرارت باد کوره از مقدار مصرف کک میکاهد ولی این عمل محدود به حدی است که اگر از آن تجاوز کنند چون از مقدار گاز درون کوره کاسته میشود حجم گاز برای رد و بدل کردن حرارت و انجام فعل و انفعال ها کافی نخواهد بود و از طرفی دیگر برای صرفه جوئی در مصرف کک (که گرانتر از سایر سوختها است) باید مقداری حرارت اضافی همراه باد کوره و مقداری هم بصورت سوخت های دیگر وارد کوره کنند و تجربه نشان داده است که این دو عمل مکمل یکدیگر میباشد زیرا تزریق سوخت های دیگر در منطقه تشویه کننده تا حدودی اثر خنک

کردن دارد چون که خود سوخت سرد بوده و مقداری هم حرارت برای کراکینگ (Craking) جذب میکند. پس بنا به مراتب فوق هر گاه در هر لحظه بتوان درجه حرارت ناحیه لوله های دم و ترکیب گازهای حاصل شده را بدست آورد. با تزریق مقدار معینی سوخت ضمن ازدیاد درجه حرارت باد، موفق به ثابت نگاه داشتن درجه حرارت در منطقه مورد بحث خواهند شد. اعمال مذکور را بوسیله دستگاه های اندازه گیری و ماشین های حساب الکترونیکی انجام میدهند.

از مطالب فوق چنین نتیجه گرفته میشود که بکار بردن سوخت های دیگر بجای کک محدود میباشد و در حال حاضر بوسیله برج های گرم کننده (Cowper) درجه حرارت باد کوره را به ۱۱۰۰ تا ۱۲۰۰ درجه میرسانند. پنجم - فشار مخالف - چون اصولاً فعل و انفعال شیمیایی تحت فشار بیشتر بطور سریعتر انجام میشود و از طرفی گازهای درون کوره منظم تر از لابلای بار کوره عبور خواهد کرد ابتدا در اتا زونی فشار مخالف در حدود ۱۱۰ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع در ناحیه خروج گازها در دهانه کوره بکار برده شد و هم اکنون تقریباً در تمام کوره های بلند شوروی مورد استفاده قرار دارد در ضمن آزمایشهایی در جریان است تا بتوان فشار مخالف را به ۱ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع افزایش داده و از نظر صرفه جوئی، گازهای خروجی را برای گرداندن توربین های مخصوصی بکار خواهند برد بطوریکه نیروی باز یافتی تا حدودی جبران نیروی اضافی برای ازدیاد فشار هوای دم را مینماید. فشار اضافی موجب تقلیل مصرف کک و ازدیاد محصول کوره میشود.

ششم - مصرف اکسیژن - اضافه کردن اکسیژن خالص به هوای دم کوره برابر با ازدیاد درجه حرارت باد است و لذا اجرای آن بستگی به قیمت اکسیژن دارد. در این مورد نیز ژاپن و شوروی پیشقدم میباشند. ۳- استفاده از وسائل خود کار - کوره های بلند از پیشرفت های اخیر در استفاده از وسائل خود کار و ادوات مراقبت از دوربی بهره نبوده است و مرکز فرمان کارخانه مجهز به وسائل گوناگونی است که شرح آن ها از حدود این مقاله خارج میباشد.

۴- نتیجه - بطور کلی فنون تازه موجب تقلیل مصرف حرارتی و مخصوصاً مصرف کک و ازدیاد محصول روزانه کوره ها شده است و بر حسب اوضاع طبیعی و اقتصادی و امکانات هر کشور میتوان آنرا بکار برد چنانچه در کشور ژاپن که کک کم یاب است در تقلیل مصرف آن کوشش میکنند و لذا روش فشار مخالف و اکسیژن اضافی را بکار میبرند.

فنون جدید را باید با ترتیب معینی بکار برند تا نتیجه آن رضایت بخش باشد و قبل از هر چیز به تهیه بار کوره میپردازند و سپس در مورد بالا بردن درجه حرارت هوای دم و مصرف سوخت های دیگر اقدام میکنند و در مرحله آخر روش های فشار مخالف و اکسیژن اضافی را مورد استفاده قرار میدهند. بدیهی است که وسائل مراقبت از دور و خود کار ساختن اعمال مختلف این صنعت کمک شایانی به افزایش سطح تولید کرده و استفاده از فنون جدید را به حداکثر میرساند.

ج - تغییرات آتی در کوره‌های بلند

۱ - هدف‌ها - همانطوریکه گفته شد هدف‌های مربوط به صنعت تولید چدن عبارتست از تقلیل مصرف حرارتی و ازدیاد تولید.

اول - تقلیل مصرف حرارتی - در حال حاضر از نظر مصرف حرارتی به حدودی رسیده‌اند که تا ده سال قبل حتی به فکر هم نمی‌رسید مثلاً در ژاپن به حد اقل ۰.۰ کیلو (مصرف کک بعلاوه سوخت مایع) ولی آیامیتوان از این مقدار هم کسر کرد؟ البته امکان دارد ولی حدی وجود دارد که کمال مطلوب خواهد بود و کوشش میکنند که بآن نزدیک‌تر شوند چنانچه کمال مطلوب در مورد کوره بلند شماره ۳ موجود در کارخانه چرپووت که بآباد با حرارت ۱۲۰۰ درجه و فشار مخالف ۱۰ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع کار میکنند باین شرح میباشد.

مصرف کک برای یک تن چدن	۳۶۰ کیلوگرم
مصرف گاز طبیعی » » »	۱۰۰ مترمکعب
مصرف اکسیژن خالص »	۴۲ مترمکعب
وزن سرباره » » »	۳۳۰ کیلوگرم
نتیجه کار این کوره عبارتست از:	
مصرف کک برای یک تن چدن	۴۴۰ کیلوگرم
مصرف گاز طبیعی » » »	۹۵ مترمکعب

دوم - ازدیاد تولید - مقدار تولید روزانه به دو عامل اصلی بستگی دارد: تولید چدن در آوازه یک مترمکعب حجم مفید کوره و حجم خود کوره. تجربه نشان داده است که ازدیاد حجم کوره در راندمان آن بی‌اثر است. رقمی که در کشورهای ژاپن و شوروی بدست آورده‌اند در حدود ۲ تن برای هر یک مترمکعب حجم کوره است و در مورد کوره چرپووت نزدیک به ۲۰ تن است ولی اگر سنگ معدنی را قبلاً احیاء کنند محصول بیشتری عاید میشود.

۲ - توسعه صنعت چدن سازی - برای ازدیاد محصول روزانه و تقلیل مصرف حرارتی اصولاً به دو طریق زیر عمل میکنند.

اول - تکمیل کوره‌های موجود - با بکار بردن فنون جدید میتوان کوره‌های قدیمی را تکمیل کرده و براندمان آنها افزود ولی این عمل را باید با احتیاط انجام داده و قبلاً امکانات کارخانه از حیث وسائل بارگیری در کوره - وسائل دم و حمل چدن و غیره را باید بررسی کرد بطوریکه تکمیل کوره ارزش اقتصادی نیز دارا باشد و هر گاه معلوم شد که با صرف هزینه زیاد، نتیجه کمی عاید خواهد شد بهتر است که از ادامه کار آن کوره صرف نظر کنند.

دوم - ساختن واحدهای جدید - بنظر میرسد که واحدهای کوچکتر از ۲۰۰۰ تن چدن در روز مقرون به صرفه نباشد و کشورهای بزرگ واحدهائی پیش‌بینی کرده‌اند که محصول روزانه هر یک به ۵۰۰۰ تن

وحتی نزدیک به ۶۰۰ تن خواهد رسید.

اینک بطور مثال برنامه‌ایکه بین سالهای ۱۹۵۹ تا ۱۹۶۵ میلادی در شوروی برای توسعه تولید

چدن اجرا شده نوشته میشود.

ساختمان کارخانه‌های جدید ۲۴۳٪

ساختمان واحدهای جدید در کارخانه‌های موجود ۴۹۲٪

تکمیل کوره‌های موجود ۳۵۷٪

متوقف کردن کوره‌ها ۹۲٪

در خاتمه تکرار میشود که در اصول کار کوره بلند و شکل آن تغییری داده نخواهد شد و فقط اسکان

دارد که در باره خارج کردن چدن و سرباره از کوره و تحولی بوجود آید.

۳ - تحول اساسی - موضوع تهیه بار کوره هنوز به مرحله نهائی نرسیده است و آزمایشهائی در جریان

است که سنگ طبیعی را از حالت اکسید به موادی تبدیل کنند که مقدار اکسیژن آن بسیار کم و لذا عیار

آهن آن زیاد باشد. از طرفی دیگر برای ازدیاد محصول روزانه و بنابراین ازدیاد حجم کوره بنظر میرسد که

اضافه کردن قطر بوته از حوالی ۱۰ متر به صلاح نیست و بلکه در شکل هندسی کوره تحولی بوجود آورد و

کوره را با مقطع بیضی و مستطیل بسازند که دارای چند سوراخ برای خروج چدن و سرباره باشد و از آنجائیکه

برای ساخت کک و فولاد بطور مداوم آزمایشهائی در جریان است روزی خواهد رسید که چدن نیز بطور مداوم

از کوره خارج شده و یکنوع پیوستگی بوجود آید تا شاید کارخانه فولاد سازی هم جمعاً مانند پالایشگاه‌های

نفت شامل لوله‌ها و برج‌ها و جوی حمل و نقل بشود.

مآخذ

— Annales des Mines : Fevrier ۱۹۶۷ .

— Commissions des Ingenieurs des hauts fourneaux : janvier, mars et avril 1966

— Rapports de I. R. S. I. D.

— Troisième journée de la fonte, Paris le 1er juin ۱۹۶۶ .

— Conférence de Mr J. Guerbois. Revue de l'Industrie Minerale .

— Revue de Métallurgie, etc .